

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203110173504.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

SCEN. 9.

GEISTEN

staaer op ved en sagte Musik, de andre hænger imidlertid med Hovederne. Vanskabte Søstre, hør, hvad jeg vil eder siige:

Pandolfus gjorde ræt, hvis eder han tillige
Opoffret havde med det samme blodig Sverd;
Enhver af eder var ey anden Skiæbne værd,
Som efter andens Liv for ingen Ting har tragtet,
Det som meest helligt i Naturen er, foragtet.
Han Tvistens Æble ræt af Hænder eder rev,
En hellig Iver ham til saadan Gierning drev.
I Furier! jeg bør saaledes eder nævne,
I endnu pukke tør, og pønser paa at hævne
En ædel Gierning, som Pandolfus haver giort;
I saadan Broders Dyd tør end afmale sort,
119Forliebte Beylere mod eders Broder ægge,
Den allerstørste Synd til andre Synder legge,
Den at udrødde, som er Huusets Øyesteen
Og paa vor Stamme-Træ den eenest blomstrend' Green.
Det synes ligesom I begge bange ere,
At eders Lige man i Skrifter skal citere;
Det synes ligesom at af Ærgierighed
I blant Misdædere vil have første Sted,
At naar man nævner een og anden grov Misdæder,
Den ey skal kunde staae i Classe, Rang med eder,
At Messalinæ Navn skal døe og undergaae,
Og en Cæsonia ey meer skal tænkes paa,
At Belides I vil af første Classe støde,
Ja Eryphila selv at gaae tilside nøde,
Og at en Tyndaris, Xantippe, Dalila
Mod Philocyne og mod en Lucilia
Ey meer maa regnes, saa at disse ingen Lige
I Ondskab have maa, men alle maa dem vige,
At udi Asien, Ægypten, Grækenland
Et Monstrum ey er fød som udi dette Land.
Omvender eder, og sligt Had af Hiertet rødder,
Gaaer, kaster eder for den ædle Broders Fødder,
Gaaer, kysser paa den Haand, som Luen slukket har,
Der dæmpet haver det, som Ildens Tønder var.
Hvis I fremturer meer og Hierterne forhærde,
Da eder denne Geist skal Dag og Nat forfærde:
Hvor I end reyser hen, paa hvilken Sted I boe,
Jeg eder plage vil og aldrig give Roe.
Herpaa spilles igjen, og Geisten synker ned.